

Mededeelingen van de Nederlandsche Boschbouwvereeninging.

De voorjaarsvergadering der Nederlandsche Boschbouwvereeninging zal worden gehouden te Breda op Vrijdag 2 Juni te 19½ uur. De excursie zal plaats vinden op Zaterdag 3 Juni in de houtvesterij „Breda” van het Staatsboschbeheer onder leiding van den houtvester P. M. Tutein Nolthenius.

Als lid der Ned. Boschbouwvereeninging is, te rekenen met ingang van 1 Januari jl., aangenomen' de heer

J. W. Schlimmer te 's-Gravenhage, Willem Lodewijklaan 1.

De Secretaris,
H. W. SCHENKENBERG VAN MIEROP.

PERSONALIA.

De heer J. H. Perk, technisch ambtenaar bij het Staatsboschbeheer, zal op 1 Mei 1939 den dienst verlaten wegens het bereiken van den pensioengerechtigden leeftijd; hem is met ingang van genoemden datum eervol ontslag verleend.

Door het Bestuur der Vereeninging werd adhaesie betuigd aan het verzoek van de Vereeninging „het Grondbezit” inzake vrijstelling van omzetbelasting.

Adhaesiebetuiging en verzoekschrift volgen hieronder :

Wageningen, 11 Maart 1939.
Zeist,

Aan Zijne Excellentie den Minister
van Financiën te 's-Gravenhage.

Betreffende
omzetbelasting.

Excellentie,

Het Bestuur van de Nederlandsche Boschbouwvereeninging nam kennis van het aan Uwe Excellentie gericht schrijven van de vereeninging „Het Grondbezit”, gedateerd

Februari 1939 en handelende over de omzetbelasting voor „hout in stammen en takken, hoogstens vierkant behakt of bezaagd”.

Aangezien ons Bestuur geheel dezelfde denkbeelden is toegedaan als in den zoeven genoemden brief worden ontwikkeld, meenen wij ons te mogen veroorloven Uwer Excellentie eerbiedig in overweging te geven de wenschen van de vereeniging „het Grondbezit” in te willigen.

Met alle verschuldigde gevoelens van hoogachting,

Het Bestuur der Nederlandsche Boschbouwvereeniging,
(w.g.) A. TE WECHEL, Voorzitter.

H. W. SCHENKENBERG VAN MIEROP,
Secretaris.

Aan Zijne Excellentie den Minister van Financiën,
's Gravenhage.

Excellentie,

Het Bestuur der Vereeniging Het Grondbezit veroorlooft zich het navolgende eerbiedig onder Uwe aandacht te brengen:

Door de met ingang van 1 October 1938 tot stand gekomen wijziging van de Wet op de Omzetbelasting is de 'ot dat oogenblik bestaande vrijstelling van die belasting voor „hout in stammen en takken, hoogstens vierkant behakt of bezaagd” komen te vervallen. Of dit opzettelijk is geschied om van dit hout belasting te heffen in de verwachting daardoor de netto-opbrengst der omzetbelasting te verhoogen, dan wel of andere oorzaken daartoe hebben geleid, is ons niet bekend.

Wel weten wij — uit ervaring, daar onze vereeniging het voornaamste deel der particuliere boscheigenaren omvat en deze zich vaak met hun moeilijkheden tot ons secretariaat plegen te wenden — dat zich van 1 October l.l. af, zoowel voor de boschbouwers en kleinere landgoed-eigenaren, alsook bij de belastingadministratie, groote moeilijkheden hebben voorgedaan. Niet alleen zijn tal van boscheigenaren voortdurend in twijfel of in een bepaald geval al dan niet omzetbelasting verschuldigd is en op welke wijze deze moet worden voldaan, doch ook ten aanzien van belangrijke punten bestaat er in de verschillende inspectiën geen eenheid van gevoelen, zoo bijvoorbeeld ten aanzien van de vraag of bij verkoop van hout op stam de boscheigenaar al dan niet tot het in rekening brengen der belasting verplicht is. Voor den boscheigenaar is in vele gevallen niet doenlijk uit te maken wat onder het thans vrijgestelde „hout in stammen, kennelijk bestemd om als mijnhout te worden gebezigd” moet worden verstaan, tenzij hij met zekerheid weet, welke bestemming de koper voornemens is aan het gekochte hout te geven. In vele gevallen zal zelfs, indien hout voor eigen gebruik wordt bestemd, moeilijk zijn uit te maken of de grondeigenaar feitelijk boschbouwer, dan wel eigenaar van eenig opgaand hout is, in welk geval hij geen belasting behoeft te betalen. Zoo is er veel meer.

Wij hebben getracht de leden van onze vereeniging van bevoegde zijde van voorlichting te doen dienen, waarbij ons gebleken is, dat slechts een zeer algemeene aanwijzing kon worden gegeven, wil men niet buiten het kader van het begrijpelijke treden. Als algemeen advies moest derhalve aan die uiteenzetting worden toegevoegd de goede raad om zich in elk geval, waarin men niet volkomen zeker is, zich met den desbetreffenden Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen te verstaan. De regeling nu is van dien aard, dat dit vrijwel steeds zal moeten geschieden.

Bij de beoordeeling van deze moeilijkheden dient niet worden vergeten, dat de particuliere boschbouw in ons land in het algemeen niet het karakter draagt van een geordend bedrijf met een goed geoutilleerde

commercieele administratie. Dit is wellicht slechts op zeer enkele groote landgoederen het geval. Doorgaans is het boschbezit slechts een onderdeel van een bescheiden landgoed, of is er slechts sprake van enkele perceelen opgaand hout, van eenig parkbosch, enz. Dit alles brengt mede, dat eigenaren, die overigens zelden of nooit met de heffing van omzetbelasting te maken hebben en die niet op de hoogte zijn van de zeer verschillende wijzen, waarop de belasting dient te worden voldaan, hetzij in overtreding geraken, hetzij in arrenmoede zich tot den belastingdienst wenden en dezen de geheele zaak voor hen in orde laten brengen, althans voor iedere verkoop advies gaan inwinnen.

Op grond van het voorafgaande meenen wij de navolgende conclusies te kunnen trekken:

1e. De omzetbelasting op inlandsch hout brengt voor den belastingdienst zooveel werk mede en vergt zooveel tijd van de ambtenaren, dat de opbrengst na aftrek van den aan de inning verbonden arbeid uitermate gering, zooal niet negatief is.

2e. De omzetbelasting geeft den particulieren boscheigenaren zooveel moeite en ergernis, dat zij in de gevallen, waarin de particulier zich toch reeds groote financieele en andere opofferingen moet getroosten om zijn onrendabel boschbezit in stand te houden, gemakkelijk de druppel vormt, die den emmer doet overloopen en den eigenaar tot opruiming van zijn vaak weinig uitgestrekt, doch voor de streek van vaak zeer veel belang zijnd bosch kan brengen. In aanmerking nemende dat de particuliere boschbouw grootendeels slechts behouden blijft door de persoonlijke voorkeur voor dit soort bezit van den eigenaar, zijn gevoel voor traditie en wat dies meer zij, kortom beheerscht wordt door in hoofdzaak psychologische factoren, is hij hoogst kwetsbaar voor alle invloeden, die den eigenaar met tegenzin vervullen. Onze algemeene indruk is, dat de Omzetbelasting op hout onder die schadelijke invloeden een belangrijke plaats begint in te nemen.

3e. Het heffen van omzetbelasting op hout is volkomen in strijd met de politiek, welke de Regeering tot dusver ten opzichte van het particuliere boschbedrijf en de landgoederen heeft gevolgd en welke tot uiting komt in verschillende maatregelen op fiscaal gebied als: de Natuurschoonwet 1928, art. 9 lid e van de Wet op de Inkomstenbelasting, enz., alle welke maatregelen beoogen het boschbezit en den boschbouw aan te moedigen en aantrekkelijker te maken.

Nog rest ons de financieele zijde van deze aangelegenheid te bespreken.

In het algemeen kan wel worden aangenomen, dat hoewel de boscheigenaar de belasting op den koper moet verhalen, deze bij het doen van zijn bod met deze omstandigheid rekening houdt, zoodat uiteindelijk toch de boschbouwer de belasting betaalt. Zeker geldt dit indien aan den houthandel wordt verkocht. Koopers, die met een en ander niet voldoende rekening houden, zal men wellicht in hoofdzaak aantreffen onder de boeren en tuinders, die gewend zijn hun behoefte aan boonstaken, ruiterpalen, rikposten, slieten en boerengeriefhout te dekken op de houtverkoopingen in de omgeving, terwijl ook overigens valt aan te nemen, dat de belasting het gemakkelijkst verhaalbaar is op de gebruikers van klaverruiters, boonstaken en dergelijke, die deze via den handel betrekken. Uit een en ander valt nog de volgende conclusie te trekken:

4e. In financieel opzicht treft deze belasting in hoofdzaak den toch reeds zoo onrendabelen boschbouw, doch daarnaast van den landbouw het noodlijdende kleine zandbedrijf en den niet veel fortuinlijker groven tuinbouw in de eerste plaats.

Zeer terecht hebben dan ook bij de behandeling van de begrooting van het Landbouwcrisisfonds o.a. de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de heeren Weikamp en van den Heuvel op de vrijstelling van omzetbelasting voor inlandsch hout aangedrongen.

Hoe droevig de financieele resultaten van den boschbouw zijn, is van zoo algemeene bekendheid, dat wij het overbodig achten Uwe Excellentie met beschouwingen daaromtrent lastig te vallen. Dit is te meer onnoodig,

omdat Uwe Excellentie zelve de aandacht van de Commissie-Bodenhuisen nadrukkelijk heeft gericht op de moeilijkheden welke zich voordoen bij de instandhouding van particuliere landgoederen. Moeilijkheden, waaronder de improductiviteit wel een zeer belangrijke plaats inneemt, waaraan door belastingverlaging nog slechts in zeer beperkte mate kan worden tegemoetgekomen.

Dat nog vóór deze commissie tot eenigerlei conclusie was gekomen, door een wijziging van de Wet op de Omzetbelasting, vanwege Uw departement, de financieele positie van vele landgoedeigenaren is verzaamd, terwijl hun een groote overlast is bezorgd, heeft ons zeer verwonderd. Deze gang van zaken lijkt ons dermate tegenstrijdig, dat wij ons niet kunnen voorstellen, dat de gevolgen dier wijziging zijn voorzien of bedoeld.

Aangezien, naar onze meening, de nadeelen van de huidige regeling de voordeelen zeer verre overtreffen, verzoeken wij Uwe Excellentie met den meesten nadruk te willen bevorderen, dat het inlandsche hout in alle sorteeringen van omzetbelasting worde vrijgesteld. Wij houden ons ervan overtuigd, dat Uwe Excellentie daarbij zal kunnen rekenen op de volledige instemming van allen, die het met den Nederlandschen boschbouw wel meenen, d.w.z. op de meest algemeene instemming, terwijl nog zeer twijfelachtig is of die algemeen toegejuichte daad voor den Staat wel eenig verlies aan *netto-belasting* zou medebrengen.

Met gevoelens van bijzondere hoogachting.

Het Bestuur van de Vereeniging „Het Grondbezit”:
H. Th. s JACOB, Voorzitter.
C. D. GRIJNS, Secretaris.

Utrecht, Februari 1939.

ADRESWIJZIGINGEN.

Ir. H. G. Kuiperi van Zwolle naar Haarlem, Dreef 8.

F. W. S n e p v a n g e r s, den Haag, van Beeklaan 483
naar Laan van Meerdervoort 1002, ingang 18 April.

VERGADERINGEN EN EXCURSIES.

De vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland zal ook dit jaar een poging doen om door tijdig onderling overleg te komen tot een bevredigende regeling betreffende de vaststelling van de data der jaarvergaderingen van de verschillende organisaties, die zich op het gebied van Heemschut, Natuurbescherming e.d. bewegen, ten einde te vermijden, dat verschillende dezer jaarvergaderingen op denzelfden datum zouden worden gehouden, zooals vroeger vaak is voorgekomen.

De na te noemen vergaderingen en excursies zijn vastgesteld:

1. Vereeniging „De Hollandsche Molen” ..... 4 Maart
2. Vereen. tot Behoud van Natuurmonumenten 18 Maart
3. It Fryske Gea ..... 25 Maart

